

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/333/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412221696
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4412221696.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, v menej ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 15C/680/2012-93 zo dňa 25.11.2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zastavil dovolacie konanie o dovolaní žalobcu, ktoré podal proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/239/2013-64 zo dňa 28.05.2014, a zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania. Rozhodnutie odôvodnil odkazom na ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a), ods. 4 prvej vety, § 5 ods. 1 písm. a), ods. 2, § 6 ods. 2, § 10 ods. 1, 3, § 12 ods. 2 prvej vety, § 14 ods. 1 a § 18ca zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“). V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že žalobca sa návrhom doručeným dňa 27.09.2012 domáhal zaplataenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, pretože exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s omeškaním viac ako 8 mesiacov rozhodnutím o poverení. Súd rozsudkom č. k. 15C/680/2012-48 zo dňa 03.07.2013 žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.06.2014 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom odvolacieho súdu č. k. 6Co/239/2013-64 zo dňa 28.05.2014, proti ktorému podal žalobca dňa 14.07.2014 dovolanie. Súd následne výzvou zo dňa 05.09.2014 žalobcu vyzval na zaplataenie súdneho poplatku za dovolanie vo výške 40,- eur do 10 dní odo dňa doručenia výzvy. Zástupca žalobcu výzvu prevzal 09.10.2014, avšak poplatok zaplataený nebol napriek poučení o následkoch nezaplataenia súdneho poplatku podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch. Žalobca dňa 15.10.2014 doručil súdu podanie so zaručeným elektronickým podpisom označené ako odvolanie proti uzneseniu na úhradu súdneho poplatku za dovolanie a namietal, že uznesenie neobsahuje odôvodnenie a namietal aj položku č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov uvedenú vo výzve, pričom trval na tom, že poplatok za dovolanie mu bol vyrubený v rozpore so zákonom. Účelom tejto výzvy však podľa záveru súdu nebolo uloženie povinnosti plataenia súdneho poplatku. Sama povinnosť vyplýva zo zákona a je podmienkou toho, aby súd mohol pokračovať v konaní. Výzva na zaplataenie súdneho poplatku teda nie je rozhodnutím, neukladá sa ňou povinnosť účastníkovi konania a nevzťahujú sa na ňu požiadavky kladené na obsahové a formálne náležitosti rozhodnutia (uznesenia). Proti výzve na zaplataenie súdneho poplatku preto nie je prípustné odvolanie a dôsledkom nezaplataenia súdneho poplatku na základe výzvy je zastavenie dovolacieho konania. Výška poplatku bola určená vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku, pričom podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím

orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom vyberá súdny poplatok vo výške 20,- eur. Zákomom č. 286/2012 Z. z. sa zmenil zákon o súdnych poplatkoch s účinnosťou od 01.10.2012, ktorým bolo z ustanovenia § 4 ods. 1 vypustené písm. k) a v Sadzobníku súdnych poplatkov za položku 7 bola vložená položka 7a v znení, podľa ktorého z návrhu na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom je sadzba poplatku 20 eur, čím zákonodarca reagoval podľa dôvodovej správy k tejto novele na nárast právne neopodstatnených žalôb o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. na súdoch. Znamená to, že po 01.10.2012 konania vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom nie sú oslobodené od poplatkovej povinnosti, a preto žalobcovia v súvislosti s podaním takéhoto návrhu, ktorý je v zmysle § 2 ods. 1 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch poplatníkom, vzniká podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch poplatková povinnosť. Rovnako tak sa poplatníkom v týchto veciach v zmysle § 2 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch stáva i ten, kto podal odvolanie, resp. ten, kto podal dovolanie, ktorým obdobne poplatková povinnosť podľa § 5 ods. 1 písm. a) vzniká podaním odvolania a dovolania.

Za situácie, že išlo o konanie na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom začaté na základe žaloby podanej dňa 27. 09. 2012, t.j. pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z., a že dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu žalobca predložil dňa 14.07.2014, t.j. po jeho účinnosti, je potom potrebné posúdiť vznik poplatkovej povinnosti žalobcu ako dovolateľa i z hľadiska prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 01.10.2012, a to § 18ca zákona o súdnych poplatkoch. Pri výklade tohto ustanovenia nemôže byť sporné, že jeho zmyslom je vyňať niektoré úkony alebo konania z režimu spoplatňovania založeného zákonom č. 286/2012 Z. z. Pre danú vec je preto určujúcim hľadiskom zaradenie úkonu, ktorý sa má spoplatniť, pod niektorú z častí tejto zákonnej definície. Pri snahe o zodpovedanie tejto otázky je potrebné si uvedomiť, že právna úprava súdnych poplatkov pracuje s legislatívnou skratkou "poplatkový úkon", pod ktorú zahŕňa jednotlivé úkony alebo konania súdov vykonávané na návrh a tiež úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry. Pretože dovolanie je úkonom účastníka konania, je vylúčené, aby mohlo byť úkonom orgánu štátnej správy súdov alebo prokuratúry a rovnako tak nie je ani návrhom na vykonanie určitého úkonu súdom. Z charakteru dovolania vyplýva, že je návrhom na začatie osobitného konania, a to konania dovolacieho. V súvislosti s poplatkovou povinnosťou za dovolanie je potom rozhodujúce, či dovolacie konanie bolo začaté do 30.09.2012. Preukázateľne v tomto prípade dovolacie konanie začalo podaním dovolania dňa 14.07.2014 a v súvislosti s tým žalobcovi vznikla poplatková povinnosť. Preto súd prvého stupňa aplikoval platnú právnu úpravu účinnú v čase vzniku poplatkovej povinnosti. Žalobca svoju povinnosť zaplatiť súdny poplatok za dovolanie nesplnil, preto súd dovolacie konanie zastavil. Výrok o trovách konania súd oprel o ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov spoplatneniu podľa neho podlieha iba podanie žaloby na náhradu škody, avšak spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie a pod. V tomto prípade podal dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, a nie žalobu, pričom súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku. V prílohe zákona o súdnych poplatkoch nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie dovolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Navyše podľa § 18ca zákona o súdnych poplatkoch z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. V danom prípade bola žaloba navrhovateľom podaná pred 01.10.2012, konanie sa teda začalo pred účinnosťou zákona číslo 286/2012 Z. z., a preto je nutné v súvislosti s podaným dovolaním aplikovať právny stav platný do 30.09.2012.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Pri rozhodovaní vychádzal najmä z nižšie citovaných zákonných ustanovení. Zároveň aplikoval ustanovenie § 219 ods. 2 OSP, v zmysle ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosť napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Keďže odvolací súd dospel k tomu, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je správne a dostatočne odôvodnené, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s § 219 ods. 2 OSP opakovať tie isté podstatné dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvostupňovom rozhodnutí. Odvolací súd sa s ním stotožnil, a preto v podrobnostiach, vrátane citácie zákonných ustanovení odkazuje na jeho odôvodnenie. Na

dôvažok odvolací súd dodáva, že nemohol akceptovať právny názor žalobcu, že spoplatneniu podlieha len žaloba na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, a nie aj odvolanie, resp. dovolanie. Podaním odvolania mu vznikla poplatková povinnosť podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch. Osobitne v tejto súvislosti treba poukázať na ustanovenie § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, v zmysle ktorého ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni, takže poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom a dovolacom konaní vo veci samej. Keďže v danom prípade ide o konanie na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom začaté na návrh žalobcu pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z. a dovolanie proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu žalobca predložil po jeho účinnosti, bolo potrebné posúdiť vznik poplatkovej povinnosti žalobcu ako dovolateľa i z hľadiska prechodného ustanovenia k úpravám účinným odo dňa 01.10.2012, a to podľa ustanovenia § 18ca zákona o súdnych poplatkoch. Preto odvolací súd odvolanie žalobcu nepovažoval za opodstatnené a podľa § 219 ods. 1 OSP napadnuté uznesenie potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 [<aspi://module='Q.'&link='XX/XXXX Zb.%XXXXXXXXX'&ucin-k-dni='XX.XX.XXXX'>](#) a § 146 ods. 1 písm. c) [<aspi://module='Q.'&link='XX/XXXX Zb.%XXXXXXXXX'&ucin-k-dni='XX.XX.XXXX'>](#) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže dovolacie konanie bolo zastavené. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.